

עמ"ת 41320/08/14 - מדינת ישראל - משטרת ישראל נגד דורון בוטניק

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 41320-08-14 מדינת ישראל נ' בוטניק
בפני כב' השופטת שירלי רנר
העוררת: מדינת ישראל - משטרת ישראל
נגד
המשיב: דורון בוטניק

ב"כ העוררת - עו"ד חגי פלישמן

המשיב וב"כ עו"ד לורה בר אלון (מטעם הסנ"צ)

החלטה

ערר על החלטתו של כב' השופט הרבסט במ"ת 37442-08-14 לפיה שוחרר המשיב בתנאים.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים.

האחד מיום 6.8.14, אירוע במהלכו המתין המשיב לחברתו לשעבר בפתח הבניין בו היא מתגוררת, ומשהבחין בה מציצה מחלון דירתה אמר לה שהוא אוהב אותה, ואף הוציא קווצת שיער מתיקו והושיטה לה. המתלוננת נכנסה חזרה לדירה לאחר שהפצירה במשיב כי יעזוב את המקום. אז שמעה המתלוננת קול חבטה, הציצה החוצה וראתה את המשיב מטפס על הגדר לעבר הדירה. המתלוננת סגרה את החלונות והתריסים בעוד המשיב צועק וצורח כי תפתח לו את הדלת. המשיב טיפס לדירה ונכנס למרפסת המתלוננת בה המתין עד אשר שוטרים הגיעו למקום.

בעקבות ארוע זה הורתה כב' השופטת מאק-קלמנוביץ במסגרת תיק מ"י 5576-08-14 על שחרורו של המשיב בין היתר בתנאי של הרחקתו מהר חומה למשך 120 יום ובתנאי של אי יצירת קשר עם המתלוננת בין במישרין ובין בעקיפין כולל בהודעת טקסט ודואר אלקטרוני למשך 120 יום.

2. על פי כתב האישום ביום 18.8.14 יצר המשיב עם המתלוננת באמצעות חבר קשר עקיף בפייסבוק ובהמשך יצר המשיב עצמו 4 פעמים קשר טלפוני עם המתלוננת כאשר הוא מתקשר ממספר חסוי, לוחש ממלמל ואומר דברים לא ברורים ולאחר מכן עשה כן פעמיים נוספות.

בעקבות האמור הוגשה נגדו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.

3. בהחלטת כב' השופט הרבסט מושא ערר זה, המשיב שוחרר. בהחלטה נאמר כי העבירות המיוחסות למשיב אינן כוללות אלימות פיזית כלפי המתלוננת ומתמצות במאמציו להגיע אליה, פיזית ובאמצעות מסרים אלקטרוניים כאלו או אחרים. אכן מדובר בהפרת צו שאינה מוצדקת ואינה ראויה אולם אין המדובר בהפרה המעלה את רף המסוכנות לדרגה המצדיקה מעצר עד לתום ההליכים כפתרון יחיד. זאת בנוסף לעברו הנקי וגילו הצעיר של המשיב.

על כן הורה בית המשפט כי המשיב ישהה במעצר בית מלא בביתו שבקיבוץ מענית, ימנע מיצירת קשר עם המתלוננת ויפקיד סך של ₪ 5000 כתנאי לשחרור.

4. לטענת ב"כ העוררת שגה בית המשפט עת לא נתן משקל מספיק למידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב לאור האובססיביות החמורה שלו אשר מחומר החקירה עולה כי נמשכה כבר כחצי שנה קודם לאירועים נשוא כתב האישום והיא מתעצמת לאור מאפיינים אישיים הנעוצים במצבו הנפשי. לטענתו היה מקום לזימון תסקיר מעצר בעניינו של המשיב כמו גם חוות דעת פסיכיאטרית עת המשיב נתון במעצר. עוד טוען ב"כ העוררת כי טעה בית המשפט את שחרר את העורר לחלופת מעצר ללא כל פיקוח אנושי.

לטענת ב"כ המשיב אכן הפר המשיב את החלטת כב' השופטת קלמנוביץ אך מדובר בהפרה ברף הנמוך ביותר. המשיב לא ניסה להתקרב אל המתלוננת ופניותיו לא היו בעלות תוכן מאיים. דווקא שחרורו לקיבוץ בו הוא מתגורר יש בו כדי להוריד את רף המסוכנות שגם כך אינו גבוה.

5. אכן ההפרות של תנאי השחרור שבוצעו על ידי המשיב הן על הרף הנמוך. עם זאת, הפרות אלו בוצעו פחות משבועיים לאחר קביעת התנאים. יש בהתנהלות המשיב, הכוללת, כדי להעיד על מסוכנות ועל היעדר שליטה. לכך יש להוסיף רקע פסיכיאטרי אשר עלול להחריף את המצב.

לנוכח האמור לא היה מקום להורות על שחרורו של המשיב בתנאים ששוחרר, ללא פיקוח של גורם אנושי.

אני מורה איפוא על קבלת הערר כך שהתיק יוחזר לבית משפט השלום לצורך בחינתה של חלופת מעצר יותר הדוקה מזו שנקבעה בהחלטה מושא הערר.

התיק נקבע לדיון בפני כב' השופט הרבסט או שופט תורן בבית משפט השלום ליום 31.8.14 בשעה 12.00 או שעה אחרת לפי יומנו.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

במקביל מתבקש שירות המבחן להכין תסקיר מעצרו בעניינו של המשיב אשר עם הכנתו יועבר לעיונו של שופט הדין בבקשה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

**ניתנה היום, ג' אלול תשע"ד, 29 אוגוסט 2014, במעמד
ב"כ העוררת, המשיב וב"כ; עותקים מההחלטה נמסרו
להם.**